

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

**ΥΠΟΘΕΣΗ Μ. ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Προσφυγή υπ' αριθμόν 48352/12)**

ΑΠΟΦΑΣΗ

**ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ
15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015**

*Η απόφαση αυτή θα καταστεί οριστική, σύμφωνα με τις
προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης
Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς την μορφή*

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

**Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
République Hellénique, Athènes.**

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

Στην υπόθεση Μ. και άλλων κατά της Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζον σε τμήμα συντιθέμενο από τους δικαστές :

Isabelle Berro – Lefèvre *Πρόεδρο,*

MirjanaLazarovaTrajkovska

Julia Laffranque

Paulo Pinto de Albuquerque

Λίνο - Αλέξανδρο ΣΙΣΙΛΙΑΝΟ

Erik Mose

SkenijaTurkovic *Δικαστές και*

Soren Nielsen *Γραμματέας Τμήματος*

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο την 9^η Δεκεμβρίου 2014

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ημερομηνία αυτήν.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.- Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της υπ' αριθμόν 48352/12 προσφυγής, την οποία κατέθεσαν κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας δεκατέσσερις προσφεύγοντες διαφορετικών υπηκοοτήτων (τα ονόματα των οποίων αναφέρονται σε παράρτημα) οι οποίοι προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου την 16^η Ιουλίου 2012 δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2.- Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τον κ. ΤΣΙΤΣΕΛΙΚΗ, Δικηγόρο, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους της κ. Δ. ΚΑΛΟΓΗΡΟ, Δικαστικό Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτουςκαι κ. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ, Εισηγήτρια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3.- Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, ειδικότερα, παραβιάσεις των άρθρων 3, 5 παρ.1 και 5 παρ. 4 της Συμβάσεως.

4.- Την 21^ηΜαρτίου 2013, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

I.- ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

A.- Σύλληψη και διοικητική κράτηση των προσφευγόντων με σκοπό την έκδοσή τους.

5.- Σε διαφορετικές ημερομηνίες, οι οποίες αναφέρονται σε παράρτημα, οι προσφεύγοντες εισέρχονται παρανόμως στην Ελλάδα στην περιοχή του Έβρου.

Ο προσφεύγων υπ' αριθμ. 14 συνελήφθη και τέθηκε υπό κράτηση την 20^ηΝοεμβρίου 2011. Οι προσφεύγοντες υπ' αριθμ. 1 και 2, την 25^ηΝοεμβρίου 2011. Οι προσφεύγοντες υπ' αριθμ. 3, 4 και 5 την 26^η Νοεμβρίου 2011. Οι υπ' αριθμόν 6, 12 και 13 την 28^η Νοεμβρίου 2011, ο υπ' αριθμόν 11 προσφεύγων την 3^η Δεκεμβρίου 2011. Οι υπ' αριθμόν 7, 8, και 9 προσφεύγοντες την 1^η Ιανουαρίου 2012 και ο υπ' αριθμόν 10 προσφεύγων την 4^η Ιανουαρίου 2012.

6.- Οι προσφεύγοντες, οι οποίοι στερούντο όλοι ταξιδιωτικών εγγράφων, κρατήθηκαν προσωρινώς σε διάφορους συνοριακούς σταθμούς έως την υιοθέτηση αποφάσεων που διατάσσουν την απέλασή τους.

7.- Δυνάμει των από 23, 28 και 29 Νοεμβρίου 2011, 1 και 6 Δεκεμβρίου 2011, 4 και 7 Ιανουαρίου 2012 αποφάσεων, ο Διευθυντής της Αστυνομικής Διευθύνσεως Ορεστιάδος διέταξε την απέλαση των προσφευγόντων και την συνέχιση της κρατήσεώς τους (επειδή υπήρχε κίνδυνος να διαφύγουν) για περίοδο μη δυναμένη να υπερβεί τους έξι μήνες στο κέντρο κράτησης Φυλακίου.

8.- Σε διαφορετικές ημερομηνίες από την 17^η Δεκεμβρίου 2011 έως την 8^η Μαρτίου 2012 (την 17^η Δεκεμβρίου 2011 για τον υπ' αριθμόν 14 προσφεύγοντα, την 17^η Ιανουαρίου 2012 για τους υπ' αριθμούς 6 και 13 προσφεύγοντες, την 11^η Φεβρουαρίου 2012 για τους υπ' αριθμούς 1, 3, 4 και 5 προσφεύγοντες, την 14^η Φεβρουαρίου 2013 για τον υπ' αριθμόν 2 προσφεύγοντα και την 8^η Μαρτίου 2012 για τους υπ' αριθμούς 7, 9 και 10 προσφεύγοντες), οι προσφεύγοντες κατέθεσαν αιτήσεις χορήγησης ασύλου. Τις ίδιες ημερομηνίες, ο Διευθυντής της Αστυνομικής Διευθύνσεως Ορεστιάδος διέταξε την συνέχιση της κράτησης των προσφευγόντων έως να αποφασισθεί επί της αιτήσεως χορήγησης ασύλου για προθεσμία μη δυναμένη να υπερβεί τις 90 ημέρες. Οι αποφάσεις διευκρίνιζαν ότι οι εν λόγω προσφεύγοντες στερούντο ταξιδιωτικών εγγράφων, ότι ήταν απαραίτητο να επαληθευθούν η ταυτότητά τους και οι προϋποθέσεις εισόδου τους στην Ελλάδα και ότι η συνέχιση της κράτησής τους επιβαλλόταν για την γρήγορη και

αποτελεσματική εξέταση των αιτήσεών τους χορήγησης ασύλου.

9.- Την 22^α Φεβρουαρίου 2012, οι προσφεύγοντες διατύπωσαν ενστάσεις για την συνέχιση της κρατήσεώς τους ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αλεξανδρουπόλεως. Ισχυρίσθηκαν, μεταξύ άλλων, την παραβίαση των άρθρων 5 και 3 της Συμβάσεως. Σε ό,τι αφορά το άρθρο 5, επικαλέσθηκαν την ανισότητα της αποφάσεως απέλασης. Σχετικά με το άρθρο 3 υπογράμμισαν ότι οι συνθήκες κρατήσεώς τους ήταν απαράδεκτες : δεν υπήρχε δυνατότητα εξόδου έξω από το κτίριο, η υγιεινή και η διατροφή ήταν ελεεινές και ο αριθμός κρατουμένων ανά κελί υπερέβαινε την συνήθη χωρητικότητα υποδοχής.

10.- Την 2^α Μαρτίου 2012, η Πρόεδρος του Διοικητικού Πρωτοδικείου απέρριψε τις προβαλλόμενες ενστάσεις. Κατ' αρχήν διαπίστωσε ότι οι πρώτοι έξι προσφεύγοντες αποφυλακίσθηκαν την 24^η Φεβρουαρίου 2012 και έλαβαν απόδειξη κατάθεσης της αιτήσεώς τους χορήγησης ασύλου. Συνεπώς, οι ενστάσεις τους, κατά την γνώμη της, στερούντο αντικειμένου. Σχετικά με τις αιτιάσεις στην Σύμβαση έκρινε ότι :

«(...) Οι προσφεύγοντες είναι επικίνδυνοι για την δημόσια τάξη, επειδή δεν δύνανται να εξασφαλίσουν τα προς το ζην παρά μόνο εάν παραβιάσουν τον νόμο. Επιπλέον, δεν είναι δυνατό να εφαρμοσθούν μέτρα λιγότερο εξαναγκαστικά από την κράτησή τους· η στέγαση σε ιδιώτη [πρέπει, συνεπώς, να αποκλεισθεί]. Επιπλέον, ο ισχυρισμός σχετικά με την αδυναμία εκτελέσεως του μέτρου της απέλασης είναι αβάσιμος, επειδή [η δυνατότητα εκτελέσεως της απέλασης πρέπει να εκτιμηθεί με βάση την επιτρεπομένη προθεσμία κρατήσεως]

Οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων που αφορούν τις προϋποθέσεις κρατήσεως είναι απαράδεκτες, επειδή, κατά την διαδικασία ενστάσεων, πρέπει να εξετασθεί μόνο η νομιμότητα της αποφάσεως κράτησης, κατ' εξαίρεση όλων των θεμάτων σχετικών με την εφαρμογή της και ειδικότερα αυτών σχετικών με τις προϋποθέσεις κράτησης (απόφαση Βizzotoκατά Ελλάδας της 28^{ης} Οκτωβρίου 1996). Πραγματική προστασία για παρόμοια προβλήματα προσφέρεται στους προσφεύγοντες δυνάμει των διατάξεων του διοικητικού και ποινικού δικαίου, καθώς εκπροσωπούνται από δικηγόρους και όχι μέσω ενστάσεων. Αυτές αποσκοπούν στην άρση της κράτησης, άρα σε καμία περίπτωση δεν δύναται να προβεί κάποιος στην άρση της κράτησης για πρόσωπα που κρατούνται λόγω του ότι είναι επικίνδυνα για την δημόσια τάξη ή υπάρχει κίνδυνος να διαφύγουν».

11.- Οι άλλοι προσφεύγοντες αποφυλακίσθηκαν τις ακόλουθες ημερομηνίες : ο υπ' αριθμόν 8 προσφεύγων την 6^η Μαρτίου 2012, οι υπ' αριθμ. 13 και 14 προσφεύγοντες, την 7^η Μαρτίου 2012, ο υπ' αριθμόν 11 προσφεύγων, την 8^η Μαρτίου 2012, οι υπ' αριθμ. 7, 9 και 10 προσφεύγοντες την 9^η Μαρτίου 2012. Ο υπ' αριθμόν 12 προσφεύγων (κρατούμενος από την 28^η Νοεμβρίου 2011) παραδόθηκε στις τουρκικές αρχές την 30^η Ιανουαρίου 2012.

12.- Την 19^η, 23^η, 29^η και 30^η Μαρτίου 2012, κατόπιν την 23^η, 25^η και 30^η Μαΐου 2012, οι αρχές απέρριψαν τις αιτήσεις χορήγησης ασύλου που είχαν καταθέσει οι προσφεύγοντες.

B.- ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΩΝ

1.- Εκδοχή των προσφευγόντων.

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

13.- Οι προσφεύγοντες κρατήθηκαν στο Κέντρο Κράτησης Φυλακίου. Ήταν στοιβαγμένοι σε μικρά κελιά μαζί με άλλους. Τα κελιά ήταν άθλια, δεν υπήρχαν ούτε καρέκλες, ούτε τραπέζια, στους κρατούμενους δεν δίνονταν ούτε κλινοσκεπάσματα, ούτε προϊόντα προσωπικής υγιεινής. Δεν είχαν ζεστό νερό και οι τουαλέτες ήταν μονίμως βουλωμένες.

14.- Οι κρατούμενοι ελάμβαναν γεύματα πολύ μικρής διατροφικής αξίας, το κόστος των οποίων ανερχόταν στο ποσό των € 5,85 ημερησίως. Σχετικά με τους περιπάτους των κρατουμένων, υπήρχε περιφορά σε διάφορα κελιά, έτσι ώστε οι προσφεύγοντες δεν έβγαιναν παρά μία ή δύο φορές την εβδομάδα, ακόμα και καθόλου. Δεν υπήρχε ούτε ραδιόφωνο, ούτε τηλεόραση και δεν ήταν δυνατή ουδεμία φυσική δραστηριότητα ή διασκέδαση.

2.- Εκδοχή της Κυβέρνησης

15.- Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι όλοι οι παράνομοι μετανάστες που συνελήφθησαν από την Αστυνομική Διεύθυνση Ορεστιάδας (35.930 το 2010, 28.231 το 2011 και 23.266 το 2012) κρατήθηκαν στο Κέντρο Κράτησης Φυλακίου, το οποίο λειτουργούσε την περίοδο αυτή, ως χώρος πρώτης υποδοχής, ως χώρος κράτησης αλλοδαπών υπό απέλαση και ως χώρος φύλαξης ανηλίκων, οι οποίοι δεν συνοδεύονται. Το κέντρο διέθετε επτά θαλάμους συνολικής χωρητικότητας 348 ατόμων. Οι θάλαμοι δεν περιείχαν τραπέζια και καρέκλες για λόγους ασφαλείας.

16.- Σε κάθε θάλαμο υπήρχε καρτοτηλέφωνο, ώστε οι κρατούμενοι να επικοινωνούν με το εξωτερικό.

17.- Η συντήρηση των χώρων από την δημιουργία του το 2007 είχε ανατεθεί από την Νομαρχία Έβρου σε

ιδιωτική εταιρεία καθαρισμού αντί € 33.649, 44 ετησίως. Επιπλέον, οι τοίχοι των θαλάμων βάζονται κάθε φορά που το επιτρέπουν οι περιστάσεις και πραγματοποιούνται εργασίες απεντόμωσης και απολύμανσης από ιδιωτική εξειδικευμένη εταιρεία.

18.- Η θέρμανση εξασφαλίζεται από κεντρικό σύστημα. Το 2011, 2012 και 2013 ο ελληνικός στρατός παρείχε στο κέντρο αντιστοίχως 50,000, 12.000 και 7.500 λίτρα καυσίμου. Λέβητας εξασφαλίζει την παροχή ζεστού νερού 24 ώρες το 24ωρο. Υπάρχει σύστημα αερισμού, το οποίο ενισχύεται από τις πόρτες του διαδρόμου.

19.- Καθ' όλη την διάρκεια του 2011, η μη κυβερνητική οργάνωση «Ιατροί Χωρίς Σύνορα» εφοδίαζε το κέντρο με υπνόσακους και είδη προσωπικής υγιεινής.

20.- Ο περίπατος πραγματοποιείται ανά θάλαμο και διαρκεί μία ώρα ημερησίως.

21.- Από τον Ιανουάριο έως τον Ιούλιο 2011, στο Κέντρο ευρίσκετο ομάδα του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕ.ΕΛ.Π.Ν.Ο) αποτελούμενη από δύο ιατρούς, έναν ψυχολόγο, μία κοινωνική λειτουργό και τρεις διερμηνείς. Όταν οι κρατούμενοι έχουν ανάγκη ειδικής περίθαλψης, μεταφέρονται στα Νοσοκομεία Διδυμοτείχου και Αλεξανδρουπόλεως.

22.- Η διατροφή των κρατουμένων εξασφαλίζεται από την Νομαρχία του Έβρου, η οποία έχει συνάψει συμβόλαιο με εταιρεία εστίασης. Οι κρατούμενοι λαμβάνουν τρία γεύματα ημερησίως αρχικώς προς € 6,67 ανά κρατούμενο ημερησίως, κατόπιν, από την 1^η Ιουνίου 2011 προς € 5,87. Τέτοια ποσά επαρκούν για να καλύψουν τις διατροφικές ανάγκες των κρατουμένων η προετοιμασία γευμάτων σε συλλογική βάση

επιτρέπει την μείωση της τιμής μονάδος. Όλες οι μερίδες έχουν βάρος 450 έως 500 γραμμάρια. Το σάντουιτς έχει βάρος 200 γραμμάρια και κάθε κρατούμενος λαμβάνει με το γεύμα ψωμί 350 γραμμαρίων. Στην περίπτωση που ορισμένοι κρατούμενοι εκτιμούν ότι η ποσότητα δεν τους αρκεί, δύνανται να ζητήσουν επιπλέον σάντουιτς. Συγκριτικώς, η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι το ποσό των € 5,87 αντιστοιχεί στο τριπλάσιο του ποσού που δαπανάται από το Πανεπιστήμιο Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών της Μακεδονίας για το γεύμα και δείπνο φοιτητών σε εβδομαδιαία βάση (€ 1,79 συμπερ. ΦΠΑ).

II.- ΟΙΚΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

23.- Το εθνικό δίκαιο και πρακτική, στην εν λόγω περίπτωση, περιγράφεται στις αποφάσεις *Bygylashvilikατά Ελλάδα*ς (υπ' αριθμ. 58164/10, 25 Σεπτεμβρίου 2012), *Barjamaj κατά Ελλάδα*ς (υπ' αριθμ. 36657/11, 2 Μαΐου 2013), *Horshill κατά Ελλάδα*ς (υπ' αριθμ. 70427/11, 1^η Αυγούστου 2013), *Khuroshvili κατά Ελλάδα*ς (υπ' αριθμ 58165/10, 12 Δεκεμβρίου 2013) και *B.M. κατά Ελλάδα*ς (υπ' αριθμ. 53608/11, 19 Δεκεμβρίου 2013).

Ειδικότερα, το άρθρο 76 παρ. 5 του υπ' αριθμόν 3386/2005 νόμου, όπως τροποποιήθηκε από τον υπ' αριθμόν 3900/2010 νόμο, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1^η Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την είσοδο, παραμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια ορίζει :

« Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς την κράτηση του, με την ίδια απόφαση τάσσεται σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα

ημέρες, εκτός εάν υφίστανται λόγοι [που αντιτίθενται στην] απέλαση».

24.- Από την 18^η έως την 20^η Μαρτίου 2011, η Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και ο Συνήγορος του Πολίτη επισκέφθηκαν τα κέντρα κράτησης του Νομού Έβρου και Ροδόπης, για να εξετάσουν τις συνθήκες κράτησης των αλλοδαπών και την εφαρμογή της σχετικής με το άσυλο νομοθεσίας.

25.- Την πρώτη ημέρα της επίσκεψης – 18^η Μαρτίου 2011 -, το κέντρο Φυλακίου, χωρητικότητας 300 ατόμων, φιλοξενούσε 412. Τους προηγούμενους μήνες, ο αριθμός των κρατουμένων ήταν διπλάσιος. Ενώ κατά την αρχή της λειτουργίας του, το κέντρο είχε πλήρως ανακαινισθεί, εμφάνιζε ήδη φθορές και προβλήματα λειτουργίας, τα οποία οφείλονταν στον υπερπληθυσμό. Οι συνθήκες κράτησης ήταν άσχημες, λόγω του υπερπληθυσμού. Λόγω του μεγάλου αριθμού κρατουμένων και του ανεπαρκούς αριθμού φυλάκων, στους πρώτους δεν επιτρεπόταν να βγουν από το κτήριο.

26.- Η Επιτροπή και ο Συνήγορος του Πολίτη ενημερώθηκαν ότι υπήρχε σημαντικό πρόβλημα χρηματοδότησης του κέντρου, το οποίο είχε ως συνέπεια την έλλειψη, μεταξύ άλλων, προϊόντων πρώτης ανάγκης (χαρτί υγείας και προϊόντα υγιεινής) και κλινοσκεπάσματα. Υπήρχε, επίσης, ανησυχία σχετικά με τον εφοδιασμό του κέντρου σε τρόφιμα, επειδή το συμβόλαιο που είχε συναφθεί με ιδιωτική εταιρεία πλησίαζε στην λήξη του.

27.- Η Επιτροπή και ο Συνήγορος του Πολίτη ενημερώθηκαν, επίσης, ότι υπήρχαν προβλήματα επικοινωνίας με τους κρατουμένους λόγω έλλειψης διερμηνέων. Οι κρατούμενοι δεν είχαν ενημερωθεί για την

διαδικασία ασύλου, ούτε για τους λόγους και την διάρκεια της κράτησής τους.

III.- ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ.

A.- Διαπιστώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (CPT) στην από 10 Ιανουαρίου 2012 έκθεσή της, συνταχθείσα κατόπιν της από 19 έως 27 Ιανουαρίου 2011 επισκέψεώς της.

28.- Το κέντρο κράτησης Φυλακίου αποτελείται από έξι μεγάλα κελιά με κιγκλιδώματα καθώς και ένα έβδομο, το οποίο βρίσκεται πλησίον του κέντρου ελέγχου και προορίζεται για τις γυναίκες. Κατά την επίσκεψη, το κέντρο φιλοξενούσε 488 άτομα, αριθμός ο οποίος υπερέβαινε κατά πολύ την δηλωμένη και υπερεκτιμημένη χωρητικότητα υποδοχής – 374 ατόμων. Μεταξύ των κρατουμένων υπήρχαν 110 έφηβοι (η πλειοψηφία ήταν ανήλικοι, οι οποίοι δεν συνοδεύονταν) και 10 οικογένειες.

29.- Οι προϋποθέσεις κράτησης στο κελί των εφήβων ήταν άθλιες : 83 αγόρια ήταν στοιβαγμένα σε κελί επιφανείας 100 m² περίπου. Πέντε αγόρια μοιράζονταν δύο κρεβάτια και πολλοί άλλοι κοιμόντουσαν στο έδαφος. Η πρόσβαση σε φυσικό φως ήταν περιορισμένη, ο φωτισμός και ο αερισμός ανεπαρκής και το πίσω μέρος του κελιού ήταν εκτεθειμένο στις χαμηλές θερμοκρασίες του εξωτερικού χώρου. Το κελί ήταν βρώμικο και οι έφηβοι δεν διέθεταν τα απαραίτητα προϊόντα για να το καθαρίσουν. Οι τρεις τουαλέτες ήταν όλες βουλωμένες και τα ντους πλημυρισμένα από

ακάθαρτα νερά, τα οποία χύνονταν στον κοιτώνα. Δεν δόθηκαν προϊόντα σωματικής υγιεινής.

30.- Η κατάσταση των άλλων κελιών ήταν επίσης ελεεινή. Ειδικότερα, οι υγειονομικές εγκαταστάσεις του κελιού που φιλοξενούσε τις οικογένειες με τα μωρά ήταν απαράδεκτη : οι τουαλέτες ήταν γεμάτες περιττώματα, επειδή είχαν σπάσει τα καζανάκια, το έδαφος είχε πλημμυρίσει από ακάθαρτα νερά και η πόρτα του ντους ήταν μισοσπασμένη και, συνεπώς, οι μητέρες και τα παιδιά τους που πλενόntonτουσαν, εκτίθεντο στο βλέμμα των άλλων. Τα μωρά και τα μικρά παιδιά δεν είχαν ούτε κρεβάτι, ούτε τρόφιμα για την ηλικία τους και δεν τους προσφέρονταν κάποια δραστηριότητα.

31.- Λόγω της ανεπάρκειας προσωπικού, οι κρατούμενοι δεν μπορούσαν να βγουν στο ύπαιθρο καθημερινά, κυρίως όταν το κέντρο ήταν γεμάτο. Η εστίαση ήταν αποτέλεσμα πρόσκλησης υποβολής προσφορών και ο τότε προμηθευτής είχε ενημερωθεί ότι πρέπει αυστηρώς να συμμορφωθεί με τις συμβατικές του υποχρεώσεις.

B.- Δημόσια δήλωση CPT για την Ελλάδα

32.- Στην από 15 Μαρτίου 2011 δημόσια δήλωση σχετικά με την Ελλάδα η CPT σημειώνει αναφορικά με το κέντρο Φυλακίου

«7. (...) Στην ειδική εγκατάσταση υποδοχής Φυλακίου, η οποία κατασκευάσθηκε επί τούτου για τους αλλοδαπούς στην περιοχή του Έβρου, παράνομοι μετανάστες, μεταξύ των οποίων ανήλικοι και οικογένειες με μικρά παιδιά, κρατούντο κλειδωμένοι επί εβδομάδες και μήνες σε ρυπαρούς χώρους, υπό συνθήκες συνωστισμού και κινδύνων για την υγεία, σε χώρους

σαν κλουβιά, χωρίς δυνατότητα καθημερινής άσκησης σε εξωτερικό χώρο».

Γ.- Θέσεις της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες

33.- Οι προσφεύγοντες προσκομίζουν έγγραφο, το οποίο συνετάγη από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (HCR) κατόπιν της επίσκεψής της στο κέντρο κράτησης Φυλακίου την 20^η, 21^η και 22^α Ιουνίου και την 22^α Ιουλίου 2011. Σε ό,τι αφορά τις υλικές προϋποθέσεις κράτησης, οι εκπρόσωποι της HCR ανέφεραν ότι οι θάλαμοι δεν ήταν καθαροί. Ορισμένες τουαλέτες στο εσωτερικό των θαλάμων ήταν βουλωμένες και εκτός λειτουργίας και δεν είχαν το κατάλληλο υλικό καθαρισμού. Ο αερισμός και ο φωτισμός ήταν ανεπαρκής. Η ατμόσφαιρα στους θαλάμους ήταν αποπνικτική εξ' αιτίας των επικινδύνων συνθηκών υγιεινής, του μεγάλου αριθμού των κρατούμενων και της αδυναμίας αυτών να εξέλθουν. Στους κρατούμενους δεν έδιναν σαπούνι για να πλύνουν τα ρούχα τους. Μια ημέρα πριν την επίσκεψη της HCR την 22^α Ιουλίου 2011, οι κρατούμενοι έκαψαν τα στρώματά τους σαν διαμαρτυρία. Οικογένειες παραπονούνταν για την έλλειψη γάλακτος και άλλων προϊόντων πρώτης ανάγκης για τα παιδιά τους. Ορισμένοι κρατούμενοι δήλωναν ότι είχαν μόνο ένα γεύμα ημερησίως και ότι η τροφή περιείχε χοιρινό, τρώφιμο, το οποίο δεν μπορούσαν να καταναλώσουν.

34.- Ορισμένοι κρατούμενοι ανέφεραν στους εκπροσώπους της HCR ότι η πρόσβαση στην αυλή του κέντρου επιτρεπόταν μόνο κατ' εξαίρεση και για πολύ λίγο. Οι αρχές του κέντρου υποστήριζαν ότι η κανονική πρόσβαση στην αυλή

δεν ήταν δυνατή λόγω του μεγάλου αριθμού των κρατουμένων και του ανεπαρκούς αριθμού των αστυνομικών για επιτήρηση.

Δ.- Αναφορά του Ειδικού Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών

35.- Ο Ειδικός Εισηγητής των Ηνωμένων Εθνών για τα βασανιστήρια και κάθε άλλη βάνανση απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, κ. Manfred Nowak, πραγματοποίησε επίσκεψη στην Ελλάδα από 10 έως 20 Οκτωβρίου 2010. Επισκέφθηκε το κέντρο κράτησης Φυλακίου την 12^η Οκτωβρίου 2010.

36.- Στην έκθεση του, αναφέρει ότι το κέντρο προοριζόταν κατ' αρχήν για να δεχθεί, αντιμετωπίσει και κρατήσει όλους τους λαθρομετανάστες που συνελήφθησαν στα ελληνο-τουρκικά σύνορα. Η επίσημη χωρητικότητά του ήταν 179 άτομα, εντούτοις φιλοξενούσε, κατά την επίσκεψη 486 άτομα. Σύμφωνα με ορισμένες πληροφορίες, φιλοξενούσε 550, κυρίως τους τελευταίους έξι μήνες, όταν 200 άτομα έφθαναν καθημερινά στο κέντρο. Οι συνθήκες κράτησης ήταν ιδιαίτερος άσχημες. Δεν υπήρχαν αρκετά κρεβάτια και, συνεπώς, οι κρατούμενοι ήταν υποχρεωμένοι να τα μοιράζονται και να κοιμούνται στο έδαφος. Τα κρεβάτια, οι κουβέρτες και τα μαξιλάρια ήταν πολύ βρώμικα. Οι εγκαταστάσεις υγιεινής ήταν σε άσχημη κατάσταση, οι τοίχοι βρώμικοι και το νερό έτρεχε έξω από τα ντους και τις τουαλέτες. Οι θάλαμοι ήταν υγροί και το έδαφος βρώμικο. Δεν φωτίζονταν σχεδόν καθόλου από το φυσικό φως και πολλές λάμπες στο ταβάνι ήταν σπασμένες. Η έλλειψη χώρου μεταξύ των κρεβατιών δυσκόλευε την κυκλοφορία των κρατουμένων. Οι κρατούμενοι δεν είχαν πρόσβαση στην εξωτερική αυλή για να περπατήσουν.

37.- Η αναφορά επισημαίνει ότι ο ημιυπαίθριος θάλαμος για τους νεοαφιχθέντες ήταν σε χείριστη κατάσταση. Οι τουαλέτες ήταν βουλωμένες και το νερό και τα περιττώματα είχαν κατακλίσει το έδαφος. Οι κρατούμενοι αφόδευαν στον διάδρομο των ντους και τα βρώμικα νερά έτρεχαν στο θάλαμο, αναδύοντας αηδιαστική οσμή. Συνεπώς, ορισμένοι νεοαφιχθέντες προτιμούσαν να κοιμηθούν στο ύπαιθρο.

Ε.- Άλλες αναφορές

38.- Οι προσφεύγοντες προσκομίζουν, επίσης, αποσπάσματα των ακόλουθων αναφορών :
“*Unaccompanied Mirrors in the Greek-Turkish Borders Evros Region, March 2011 – March 2012*”, το οποίο συνετάγη από το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και
“*Walls of Shame Accounts from the inside The detention Centers of Evros*” , το οποίο συνετάγη τον Απρίλιο 2012 από την μη κυβερνητική οργάνωση ProAsyl.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

Ι.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ.

39.- Οι προσφεύγοντες καταγγέλλουν τις συνθήκες κράτησής τους για περισσότερο από τρεις μήνες στο κέντρο κράτησης Φυλακίου. Ισχυρίζονται παραβίαση του άρθρου 3 της Συμβάσεως, το οποίο ορίζει :

«Ουδείς επιτρέπεται ναυποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχείρισιν απανθρώπων ή εξευτελιστικής».

Άρθρο 13

«Πανπρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη παρούση Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερία παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και άν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων τους.»

A.- ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

40.- Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η παρούσα αιτίαση δεν είναι εμφανώς αβάσιμη, δυνάμει του άρθρου 35 § 3^α της Συμβάσεως. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν προσκρούει σε λόγο απαραδέκτου. Συντρέχει λόγος, συνεπώς, να κηρυχθεί παραδεκτή.

B.- ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

41.- Η Κυβέρνηση αναφέρεται στην εκδοχή της σχετικά με τις συνθήκες κράτησης των προσφευγόντων. Υποστηρίζει ότι αυτές εγείρουν αιτιάσεις υπερβολικά γενικού χαρακτήρα και δεν αναφέρουν συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία επιτρέπουν να συναχθεί παραβίαση του άρθρου 3. Απαριθμεί, επίσης, μεγάλο κατάλογο εργασιών βελτίωσης, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν κατ' αρχήν (για κόστος € 860.000) από την 8^η Μαρτίου έως την 15^η Μαΐου 2012 – περίοδο κατά την οποία η λειτουργία του κέντρου αναστάλη για τον λόγο αυτό – εν συνεχεία από την 1^η έως την 10^η Απριλίου 2013 (κόστος € 24.000). Επιπλέον, την 26^η Φεβρουαρίου 2013, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη άνοιξε πίστωση € 23.286 για την αγορά τηλεοπτικών δεκτών, βιβλίων,

μπαλονιών και συλλογικών παιχνιδιών για να συνεισφέρουν στην ψυχαγωγική απασχόληση των κρατουμένων.

42.- Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι υπέφεραν πολύ από τις ανεπάρκειες του κέντρου σε ό,τι αφορά την διατροφή, τον χώρο κράτησης, την κατάσταση των τουαλετών και των ντους και την αδυναμία άσκησης οποιασδήποτε φυσικής δραστηριότητας. Προς απόδειξη της αλήθειας των ισχυρισμών τους, προσκομίζουν αντίγραφα εκθέσεων, οι οποίες συνετάγησαν από πολλούς εθνικούς και διεθνείς θεσμούς, όπως Ειδικός Εισηγητής των Ηνωμένων των Ηνωμένων Εθνών για τα βασανιστήρια και κάθε άλλη βάνουση απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, CPT, HCR, Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και τον Συνήγορο του Πολίτη, καθώς και από μη κυβερνητικές οργανώσεις, όπως Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και ProAsyl, οι οποίοι επεσκέφθησαν όλοι το κέντρο κράτησης Φυλακίου.

43.- Σχετικά με τις γενικές αρχές που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 3 της Συμβάσεως σε υποθέσεις που θέτουν παρόμοια ζητήματα με την παρούσα, το Δικαστήριο παραπέμπει στην σχετική διαρκή νομοθεσία του (βλ. ειδικότερα, *Kudlakατά Πολωνίας* [GC], υπ' αριθμ. 30210/96, παρ. 90-94, ΕΔΔΑ 2000-XI, *Peersκατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 28524/95 παρ. 67-68, ΕΔΔΑ 2001-III, *Kalachnikovκατά Ρωσίας*, υπ' αριθμ 47095/99, παρ. 95, ΕΔΔΑ 2002-VI, *RiadκαιIdiab κατά Βελγίου*, υπ' αριθμ. 29787/03 και 29810/03, παρ. 97, 24 Ιανουαρίου 2008, *Tabesh*, υπ' αριθμ.8256/07, παρ. 34-37 26 Νοεμβρίου 2009,, *RahimikaτάΕλλάδος*, υπ' αριθμ. 8687/08, παρ. 59-62, 5 Απριλίου 2011, *R.ΥκατάΕλλάδος*, υπ' αριθμ. 2237/08, παρ. 54-56, 7 Ιουνίου 2011, *A.F. κατάΕλλάδος*, υπ'

αριθμ.53709/11, παρ. 68-70, 13 Ιουνίου 2013, *de los Santos et de la Cruz κατάΕλλάδος*, υπ' αριθμ. 2134/12 και 2161/12, παρ. 43, 26 Ιουνίου 2014).

44.- Κατ' αρχήν, το Δικαστήριο αναφέρει ότι οι υπ' αριθμ. 1 έως 6, 11, 13 και 14 κρατήθηκαν στο κέντρο κράτησης Φυλακίου για περίοδο περίπου τριών μηνών και οι προσφεύγοντες υπ' αριθμ. 7 έως 10 και 12 για περίοδο περίπου δύο μηνών. Εν συνεχεία, σημειώνει ότι οι εκδοχές των προσφευγόντων διαφέρουν σημαντικά από την εκδοχή της Κυβέρνησης σχετικά με τις συνθήκες κράτησης στο κέντρο την εποχή εκείνη.

45.- Το Δικαστήριο διαθέτει σειρά εκθέσεων, που συνετάγησαν από εθνικούς και διεθνείς θεσμούς συνεπεία των επισκέψεών τους στο κέντρο αυτό σε κοντινές περιόδους με αυτές της κράτησης των προσφευγόντων, ήτοι μεταξύ Νοεμβρίου 2011 και Μαρτίου 2012. Συνεπώς, ο Ειδικός Εισηγητής των Ηνωμένων Εθνών επεσκέφθη τους χώρους τον Οκτώβριο 2010, η CPT τον Ιανουάριο 2011, η Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και ο Συνήγορος του Πολίτη τον Μάρτιο 2011, η HCR τον Ιούνιο και Ιούλιο 2011. Το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες επιθεώρησε το κέντρο για ένα έτος (από Μάρτιο 2011 έως Μάρτιο 2012).

46.- Όθεν, όλες οι παραπάνω αναφορές συμφωνούν ειδικότερα στα ακόλουθα σημεία : εξ ορισμού ως χώρος πρώτης υποδοχής και διαλογής όλων των συλληφθέντων πλησίον των ελληνοτουρκικών συνόρων, το κέντρο βρισκόταν σε μόνιμη και σοβαρή κατάσταση υπερπληθυσμού, υποχρεώνοντας μεγάλο αριθμό κρατουμένων να κοιμούνται στο πάτωμα, οι θάλαμοι, τα κρεβάτια και οι εγκαταστάσεις υγιεινής βρίσκονταν σε σοβαρή κατάσταση αποσάθρωσης και

μαρασμού. Οι κρατούμενοι αδυνατούσαν να βγουν από το κτίριο ή μόνο κατ' εξαίρεση και για σύντομο διάστημα. Τα προϊόντα σωματικής υγιεινής ήταν σπάνια. Σύμφωνα με ορισμένες μαρτυρίες η τροφή ήταν ενίοτε ανεπαρκής (παρ. 24-38).

47.- Στις παρατηρήσεις της, η Κυβέρνηση αναφέρει εργασίες ανακαίνισης και βελτίωσης των δομών του κέντρου. Το Δικαστήριο το αναγνωρίζει, αλλά διαπιστώνει ότι οι εργασίες αυτές έλαβαν ή έπρεπε να είχαν λάβει χώρα μεταγενεστέρως της αποφυλακίσεως των προσφευγόντων (από 8 Μαρτίου έως 15 Μαΐου 2012 και από 1^η έως 10 Απριλίου 2013)

48.- Λαμβάνοντας υπ' όψιν όσα προηγούνται, το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι προσφεύγοντες κρατήθηκαν υπό ελεεινές συνθήκες υπερπληθυσμού και υγιεινής, ασυμβίβαστους με το άρθρο 3 της Συμβάσεως και απετέλεσαν στον χώρο τους απάνθρωπο και εξευτελιστική μεταχείριση.

49.- Υφίσταται, συνεπώς, παραβίαση της διατάξεως αυτής.

ΙΙΙ. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

50.- Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την νομιμότητα της κράτησής τους, ισχυριζόμενοι ότι η απέλασή τους ήταν αδύνατη εξ' αιτίας του ότι δεν είχαν ταξιδιωτικά έγγραφα. Ισχυρίζονται ότι υφίσταται στην περίπτωση αυτή παραβίαση του άρθρου 5 παρ. 1 της Συμβάσεως, το οποίο ορίζει ότι :

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του

ειμή εις τας ακολούθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

(...)

στ) εάν πρόκειται περί νομίμου συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου επί σκοπώ όπως εμποδισθή από του να εισέλθη παρανόμως εν τη χώρα ή εναντίον του οποίου εκκρεμεί διαδικασία απελάσεως ή εκδόσεως.».

51.- Η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι οι προσφεύγοντες συνελήφθησαν και κρατήθηκαν σε εφαρμογή του άρθρου 76 § 1β του υπ' αριθμόν 3386/2005 νόμου, επειδή εισήχθησαν παρανόμως στην επικράτεια. Οι υπ' αριθμόν 1 – 7, 9 και 10, 13 και 14 προσφεύγοντες, οι οποίοι κατέθεσαν αίτηση χορηγήσεως ασύλου (προαναφερόμενη παράγραφος 8) ήταν ήδη κρατούμενοι, δυνάμει προγενεστέρων αποφάσεων του Διευθυντού της Αστυνομικής Διευθύνσεως Ορεστιάδος, η νομιμότητα των οποίων εξετάσθηκε από την Πρόεδρο του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αλεξανδρουπόλεως. Σύμφωνα με την γνώμη της, οι αποφάσεις, που διέταξαν την απέλαση και την κράτηση των προσφευγόντων, εκδόθηκαν και κοινοποιήθηκαν νομίμως και εντός των προβλεπομένων από το άρθρο 76 του προαναφερομένου νόμου προθεσμιών.

52.- Όλοι οι προσφεύγοντες, με εξαίρεση τον υπ' αριθμόν 12, αναφέρουν ότι κρατήθηκαν υπό άσχημες συνθήκες για δύο ή τρεις μήνες με σκοπό την απέλασή τους, ενώ αυτή, κατά την γνώμη τους, δεν ήταν εφικτή και ότι κατέθεσαν αιτήσεις χορηγήσεως ασύλου. Η αποφυλάκισή τους δεν είναι λόγω της κατάστασής τους ή εκτιμήσεων σχετικών με την νομιμότητα της κράτησής τους, αλλά μόνο λόγω της συρροής νεοαφιχθέντων στο κέντρο του Φυλακίου.

53.- Σε ό,τι αφορά τις γενικές αρχές που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 5 παρ. 1 της Συμβάσεως σε παρόμοιες υποθέσεις με την παρούσα, το Δικαστήριο παραπέμπει στην σχετική πάγια νομολογία του (βλ. ειδικότερα, *Saadi κατά Ηνωμένου Βασιλείου*[GC] υπ' αριθμόν 13229/03, παρ. 64 και 74, ΕΔΔΑ 2008, *Mooren κατά Γερμανίας* [GC] υπ' αριθμόν 11364/03, παρ. 72-81 ΕΔΔΑ 2009, *Chahal κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, 15 Νοεμβρίου 1996, παρ. 73, *Επιθεώρηση* 1996-V, *Baranowski κατά Πολωνίας*, υπ' αριθμ. 28358/95, παρ. 50-52, ΕΔΔΑ 2000 – III, *Bajamaj*, προαναφερόμενη, παρ. 36-38, *Khyroshvili κατά Ελλάδος*, προαναφερομένη, παρ. 107-108).

54.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, εν συνεχεία, ότι το άρθρο 5 § 1στ) δεν απαιτεί η κράτηση ατόμου, κατά του οποίου η διαδικασία απέλασης βρίσκεται εν εξελίξει, να θεωρηθεί ως λογικώς απαραίτητη, όπως επί παραδείγματι για να το εμποδίσει να διαπράξει παράβαση ή να διαφύγει. Σχετικώς, το άρθρο 5 § 1στ) δεν προβλέπει την ίδια προστασία με το άρθρο 5 § 1γ). Για τον λόγο αυτό, απαιτεί μόνο να βρίσκεται εν εξελίξει η διαδικασία απέλασης. Ότι η αρχική απόφαση απέλασης αιτιολογείται έναντι της εθνικής νομοθεσίας ή της Σύμβασης παραγνωρίζοντας τους σκοπούς του άρθρου 5 § 1στ). Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, επίσης, ότι μόνο η εξέλιξη της διαδικασίας απέλασης αιτιολογεί την στέρηση της ελευθερίας, η οποία στηρίζεται στην διάταξη αυτή (προαναφερόμενη *Chahal* παρ. 112-113, *Takush κατά Ελλάδος*, υπ' αριθμόν 2853/09, § 41, 17 Ιανουαρίου 2012 και *Chkhartishvili κατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 22910/10 παρ. 69, 2 Μαΐου 2013).

55.- Το Δικαστήριο αναφέρει ότι οι προσφεύγοντες συνελήφθησαν σε διαφορετικές ημερομηνίες

μεταξύ της 20^{ης} Νοεμβρίου 2011 και 4^{ης} Ιανουαρίου 2012 για παράνομη είσοδο στην επικράτεια. Οι υπ' αριθμόν 1 έως 7, 9, 10, 13 και 14 προσφεύγοντες κατέθεσαν αιτήσεις χορήγησης ασύλου τον Ιανουάριο, Φεβρουάριο και Μάρτιο 2012 (ενώ ήταν όλοι κρατούμενοι) και την 22^α Φεβρουαρίου 2012, όλοι οι προσφεύγοντες κατέθεσαν ενστάσεις ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αλεξανδρουπόλεως. Οι υπ' αριθμόν 1 έως 6 προσφεύγοντες αποφυλακίσθηκαν την 24^η Φεβρουαρίου 2012, πριν την απόφαση της Προέδρου του Διοικητικού Πρωτοδικείου και οι υπ' αριθμόν 7 έως 11 και 13 και 14 πέντε έως επτά ημέρες μετά την απόρριψη των ενστάσεών τους από την Πρόεδρο του Διοικητικού Δικαστηρίου. Ο υπ' αριθμόν 12 προσφεύγων είχε ήδη παραδοθεί στις τουρκικές αρχές από την 30^η Ιανουαρίου 2012.

56.- Το Δικαστήριο διαπιστώνει, κατ' αρχήν, ότι οι προσφεύγοντες, οι οποίοι είχαν καταθέσει αιτήσεις χορήγησης ασύλου τον Ιανουάριο, Φεβρουάριο και Μάρτιο 2012 δεν είχαν κρατηθεί παρά μόνο μερικές ημέρες πριν αποφυλακισθούν (την 24^η Φεβρουαρίου 2012 και 6, 7, 8 και 9 Μαρτίου 2012 αντιστοίχως). Διαπιστώνει, επίσης, ότι το άρθρο 13 του υπ' αριθμόν 114/2010 διατάγματος προβλέπει ότι αλλοδαπός ο οποίος κρατείται με σκοπό την έκδοσή του και ο οποίος καταθέτει αίτηση χορήγησης ασύλου, κρατείται όταν πληρούνται οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου προϋποθέσεις, ήτοι, όταν μεταξύ άλλων ο ενδιαφερόμενος δεν έχει ταξιδιωτικά έγγραφα ή τα έχει καταστρέψει και είναι απαραίτητο να επαληθευθεί η ταυτότητά του, οι συνθήκες εισόδου και η καταγωγή του, κυρίως σε περίπτωση μαζικής άφιξης λαθρομεταναστών. Όθεν και η περίπτωση των προσφευγόντων.

57.- Το άρθρο 13 του διατάγματος προβλέπει, επιπλέον, ότι η αίτηση χορήγησης ασύλου πρέπει να εξετασθεί κατά προτεραιότητα. Στην εν λόγω περίπτωση, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι αρχές απέρριψαν τις αιτήσεις χορήγησης ασύλου των προσφευγόντων την 10^η, 23^η, 29^η και 30^η Μαρτίου και την 23^η, 25^η και 30^η Μαΐου 2012, ήτοι τις ημερομηνίες κατά τις οποίες οι προσφεύγοντες είχαν ήδη αποφυλακισθεί και σε σύντομο διάστημα μετά την κατάθεση των αιτήσεών τους. Συνεπώς, δεν δύναται να καταλογισθεί στις εθνικές αρχές ότι παρέλειψαν να ενεργήσουν με επιμέλεια καθ' όλη την διαδικασία απέλασης.

58.- Τελικώς, έχοντας καταλήξει σε παραβίαση του άρθρου 3 λόγω των συνθηκών κράτησης του προσφεύγοντος στο κέντρο κράτησης του Φυλακίου, το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν είναι απαραίτητο το να τοποθετηθεί ακόμα μία φορά επί του ζητήματος αυτού υπό το πρίσμα του άρθρου 5 § 1 στ) της Σύμβασης (βλ. *Horshill κατά Ελλάδος*, παρ. 65 και *C.D. και άλλοι κατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 33441/10, 33468/10 και 33476/10 παρ. 74, 19 Δεκεμβρίου 2013).

59.- Δεδομένου ό,τι προηγείται, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η κράτηση του προσφεύγοντος δεν ήταν αυθαίρετη και δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν ήταν «κανονική» σύμφωνα με το άρθρο 5 § 1στ) της Σύμβασης.

60.- Προκύπτει ότι η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, σε εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3^α) και 4 της Σύμβασης.

III.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 5 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

61.- Οι προσφεύγοντες παραπονιούνται, επίσης, ότι η καινούργια παράγραφος 4, η οποία προστέθηκε στο άρθρο 76 του υπ' αριθμόν 3386/2005 νόμου δεν θεραπεύει τις διαπιστωθείσες εκ των προτέρων από το Δικαστήριο ανεπάρκειες ελέγχου της νομιμότητας κράτησης. Ισχυρίζονται παραβίαση του άρθρου 5 § 4 της Σύμβασης, το οποίο προβλέπει ότι :

«Παν πρόσωπον στερούμενον της ελευθερίας του συνεπεία συλλήψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, ίνα τούτο αποφασίση εντός βραχείας προσθεσμίας επί του νομίμου της κρατήσεώς του και διατάξη την απόλυσίν του εν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως».

A.- ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

62.- Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η παρούσα αιτίαση δεν είναι εμφανώς αβάσιμη, δυνάμει του άρθρου 35 § 3^α της Συμβάσεως. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν προσκρούει σε λόγο απαραδέκτου. Συντρέχει λόγος, συνεπώς, να κηρυχθεί παραδεκτή.

B.- ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

63.- Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι όταν ο Πρόεδρος του Διοικητικού Δικαστηρίου αποφασίζει επί των ενστάσεων που κατατέθηκαν από πρόσωπα που είχαν τεθεί υπό κράτηση, εξετάζει τις συνθήκες κράτησής τους, επειδή η παράγραφος 5 του άρθρου 65 του υπ' αριθμόν 3396/2005 νόμου παρέχει ρητώς παρόμοια εξουσία στον δικαστή. Σχετικώς, ο Πρόεδρος εξετάζει εάν οι ισχυρισμοί των κρατουμένων αιτιολογούνται, δηλαδή εγείρουν συγκεκριμένο πρόβλημα το οποίο συνδέεται με την ιατρική περίθαλψη, τις

συνθήκες υγιεινής, τον περίπατο, την επικοινωνία με το εξωτερικό και τον κατάλληλο χαρακτήρα του τόπου κράτησης. Εάν οι ενστάσεις γίνονται δεκτές και εάν δεν είναι δυνατό να λυθεί το πρόβλημα μέσω του εισαγγελέα ή του αρμοδίου διοικητικού οργάνου, διατάσσονται οι αστυνομικές αρχές να το λύσουν είτε στον ίδιο τόπο κράτησης, είτε μέσω μεταφοράς κρατουμένου σε άλλο κέντρο κράτησης.

64.- Για να στηρίξει τους ισχυρισμούς της η Κυβέρνηση αναφέρεται σε πέντε αποφάσεις που χρονολογούνται το 2009 και διατάσσουν την άρση της κράτησης, λόγω των κακών συνθηκών κράτησης, είκοσι τέσσερις αποφάσεις που χρονολογούνται από το 2011 έως το 2012 και διατάσσουν την άρση της κράτησης για λόγους υγείας, επτά αποφάσεις επειδή οι εμπλεκόμενοι ήταν ανήλικες,, δώδεκα λόγω κατάθεσης προσφυγής ακύρωσης της απόφασης απέλασης και μία λόγω της αδυναμίας πραγματοποίησης της απέλασης εντός της νομίμου προθεσμίας κράτησης.

65.- Οι προσφεύγοντες αναφέρονται σε προηγούμενες αποφάσεις του Δικαστηρίου που αφορούν την Ελλάδα και στις οποίες είχε βεβαιώσει ότι ο δικαστικός έλεγχος της κράτησης, όπως προβλέπεται από τον υπ' αριθμόν 3386/2005 νόμο περιλαμβάνει πολλές αβεβαιότητες (*R.U. κατά της Ελλάδος*, προαναφερόμενη, και *Linκατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 58158/10, 6 Φεβρουαρίου 2013). Υπογραμμίζουν ότι το διοικητικό δικαστήριο δεν εξέτασε την νομιμότητα της κράτησής τους, αλλά επανέλαβεμόνο, όπως κάνει η πλειοψηφία των δικαιοδοτικών οργάνων σε παρόμοιες περιπτώσεις, ότι οι προσφεύγοντες αποτελούν κίνδυνο για την δημόσια τάξη, επειδή δεν δύνανται να εξασφαλίσουν τα προς το ζην παρά παραβαίνοντας τον νόμο.

66.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η έννοια “*lawfulness*” («νομιμότητα», «ομαλότητα») πρέπει να έχει την ίδια έννοια με την παράγραφο 4 του άρθρου 5 της Σύμβασης με την παράγραφο 1, έτσι ώστε ο κρατούμενος να έχει το δικαίωμα να ελέγξει την κράτησή του υπό το πρίσμα του εσωτερικού δικαίου, αλλά και της Σύμβασης επίσης, των γενικών αρχών και του σκοπού των περιορισμών, που επιτρέπει η παράγραφος 1. Το άρθρο 5 παρ. 4 της Σύμβασης δεν εγγυάται το δικαίωμα δικαιοδοτικού ελέγχου τέτοιου εύρους ώστε να επιτρέπει στο δικαστήριο να υποκαθιστά το σύνολο των απόψεων της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων των εκτιμήσεων καθαρής ευκαιρίας, της δικής του εκτίμησης με αυτή της αρχής, από την οποία πηγάζει η απόφαση. Δεν διάκειται αρνητικά σε αρκετά ευρύ έλεγχο για να επεκταθεί σε καθεμία από τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την νομιμότητα της κρατήσεως ατόμου έναντι της παραγράφου 1 (*Chahal*, προαναφερόμενη, παρ. 127 και *Dougoz κατά Ελλάδος*, υπ’ αριθμόν 40907/98, παρ. 61, ΕΔΔΑ 2001 –II).

67.- Το Δικαστήριο αναφέρει, βέβαια, ότι όταν η Πρόεδρος του Διοικητικού Δικαστηρίου αποφάσισε επί της υποθέσεως των προσφευγόντων, την 2^α Μαρτίου 2012, η καινούργια εκδοχή του άρθρου 76 παρ. 4, η οποία επιτρέπει στον διοικητικό δικαστή να εξετάσει όλο το θέμα σχετικά με την νομιμότητα της κράτησής – συμπεριλαμβανομένης, όπως υπογραμμίζει η ίδια η Κυβέρνηση, έναντι των συνθηκών κράτησης – ίσχυε από την 1^η Ιανουαρίου 2011 (προαναφερομένη παράγραφος 23). Στην προκειμένη περίπτωση, εντούτοις, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η πρόεδρος του διοικητικού δικαστηρίου δήλωσε, εντούτοις, ότι οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων σχετικά με τις συνθήκες

κράτησής τους ήταν απαράδεκτες, λόγω του ότι στο διαδικαστικό πλαίσιο των ενστάσεων στην κράτηση, εξετάσθηκε μόνο η καθ' εαυτή νομιμότητα της κράτησης, με εξαίρεση όλων των θεμάτων σχετικών με την εφαρμογή αυτής και ειδικότερα θέματα σχετικά με τις προϋποθέσεις κράτησης. Προσέθεσε ότι πραγματική προστασία για παρόμοια προβλήματα προσφέρθηκε στους προσφεύγοντες από τις διατάξεις του διοικητικού και του ποινικού δικαίου, και ότι δεν ήταν αντικείμενο διαδικασίας ενστάσεων. Υπογράμμισε ότι σε καμία περίπτωση η διαδικασία αυτή δεν μπορούσε να καταλήξει στην αποφυλάκιση λόγω άσχημων συνθηκών κράτησης προσώπων, η κράτηση των οποίων δικαιολογείτο από το ότι ήταν επικίνδυνοι για την δημόσια τάξη ή υπήρχε κίνδυνος διαφυγής.

68.- Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις διαπιστώσεις αυτές, αποκλείοντας κατηγορηματικά οποιοδήποτε έλεγχο των αιτιάσεων σχετικών με τις συνθήκες κράτησης παρά τις διατάξεις του άρθρου 76 παρ. 5, όπως τροποποιήθηκε και της πρόσφατης νομοθεσίας των διοικητικών δικαστηρίων – που εξετάζουν έκτοτε άλλες όψεις της νομιμότητας της κράτησης και μόνο του κινδύνου για την δημόσια τάξη και τον κίνδυνο διαφυγής, και διατάσσουν, εάν συντρέχει περίπτωση, την άρση της κράτησης των εμπλεκομένων σχετικώς, το Δικαστήριο θεωρεί ότι στην περίπτωση αυτή, οι προσφεύγοντες δεν επωφελήθηκαν της εξέτασης της νομιμότητας της κράτησής τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 παρ. 4 της Σύμβασης.

69.- Υφίσταται, συνεπώς, παραβίαση της διατάξεως αυτής.

**IV.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ
ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ**

70.- Δυνάμει του άρθρου 41 της Σύμβασης

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αντο εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση».

A.- ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

71.- Οι προσφεύγοντες ζητούν το ποσόν των € 8.000 ως ηθική αποζημίωση για την ζημία, την οποία υπέστησαν, με εξαίρεση τον υπ' αριθμόν 12 προσφεύγοντα, ο οποίος ζήτησε το ποσό τον € 5.000.

72.- Η Κυβέρνηση θεωρεί ότι τα αιτούμενα ποσά είναι υπερβολικά και ότι η διαπίστωσης της παραβίασης θα αποτελούσε επαρκή δίκαιη ικανοποίηση.

73.- Το Δικαστήριο θεωρεί ότι συντρέχει λόγος να επιδικασθεί σε κάθε προσφεύγοντα το ποσό των € 8.000 ως ηθική ζημία, με εξαίρεση τον υπ' αριθμόν 12 προσφεύγοντα, στον οποίον επιδικάζει το ζητούμενο ποσό των € 5.000.

B.- ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

74.- Οι προσφεύγοντες ζητούν, επίσης, το ποσό των €2.000 για έξοδα και οι δικαστικές δαπάνες ενώπιον του Δικαστηρίου, ποσό, το οποίο δηλώνουν ότι πρέπει να καταβάλουν μετά το πέρας της διαδικασίας ενώπιον αυτού. Καλούν το Δικαστήριο να τους το καταβάλει απ' ευθείας στον αναφερόμενο από τον εκπρόσωπό τους λογαριασμό, εξηγώντας

ότι το να αναλάβει καθένας ξεχωριστά την πληρωμή του δικηγόρου τους, αυτό θα δημιουργούσε πολύπλοκα λογιστικά προβλήματα.

75.- Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το ζητούμενο ποσό δεν είναι λογικό και ότι οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν στοιχείο που να δικαιολογεί αυτό το ύψος της απαίτησης. Επιπλέον, η Κυβέρνηση δηλώνει ότι σύμφωνα με την πάγια εθνική νομολογία, όταν το Κράτος πρέπει να καταβάλει χρηματικό ποσό σε τρίτο, άλλο από τον πιστωτή, ο τρίτος αυτός πρέπει να διαθέτει ειδική εξουσία γι' αυτό. Ζητώντας τα έξοδα και οι δικαστικές δαπάνες να καταβληθούν απ' ευθείας στον εκπρόσωπό τους, οι προσφεύγοντες επιχειρούν να καταστρατηγήσουν το εθνικό δίκαιο.

76.- Το Δικαστήριο αναφέρει ότι οι προσφεύγοντες σύνηψαν συμφωνία με τον σύμβουλό τους σχετικά με της αμοιβές του, η οποία τείνει να προσομοιάσει με συμφωνία *quotalitis*. Οι συμφωνίες αυτές δύνανται να βεβαιώνουν, εάν είναι νομικώς έγκυρες, ότι ο ενδιαφερόμενος είναι πραγματικώς υπόχρεος των ζητούμενων ποσών. Παρόμοιες συμφωνίες οι οποίες δημιουργούν υποχρεώσεις μόνο μεταξύ του δικηγόρου και του πελάτη του δεν δεσμεύουν καθ' εαυτού το Δικαστήριο, το οποίο πρέπει να εκτιμήσει το ύψος των εξόδων και δικαστικών δαπανών όχι μόνο σε σχέση με την πραγματικότητα των ισχυριζομένων εξόδων αλλά και σε σχέση με τον λογικό τους χαρακτήρα (*Ιατρίδης κατά Ελλάδος* (δίκαιη ικανοποίηση) [G], υπ' αριθμόν 31107/96 παρ. 55, ΕΔΔΑ 2000 – XI, *Χριστοδούλου και άλλοι κατά Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 80452/12 παρ. 87, 5 Ιουνίου 2014).

77.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, επί πλέον, ότι ενίοτε στην νομολογία του δέχθηκε να καταβάλει τα ζητούμενα

ποσά ως έξοδα και δικαστικές δαπάνες απ' ευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό, ο οποίος αναφέρεται από τους εκπροσώπους των προσφευγόντων (βλ. μεταξύ άλλων, *Stoicakata Roumanias*, υπ' αριθμ. 42722/02, παρ. 142, 4 Μαρτίου 2008, *Galotskinkata Ellados*, υπ' αριθμ. 2945/07, παρ. 74, 14 Ιανουαρίου 2010, *Tagkatidhs kai allloi kata Ellados*, υπ' αριθμ. 2889/09, παρ. 37, 11 Οκτωβρίου 2011.

78.- Στην περίπτωση αυτή, το Δικαστήριο σημειώνει κατ' αρχήν ότι το ζητούμενο ποσό δεν είναι παράλογο, λαμβάνοντας υπ' όψιν τον αριθμό των προσφευγόντων και των διαπιστωμένων παραβιάσεων. Θεωρεί, επίσης, ότι λαμβάνοντας υπ' όψιν την κατάστασή τους, οι προσφεύγοντες αδυνατούσαν να καταβάλουν εκ των προτέρων στον δικηγόρο τους την αμοιβή του και ότι η δυνατότητα αυτού να την εισπράξει μετά την έκδοση της αποφάσεως από το Δικαστήριο θα ήταν προβληματική, επειδή οι προσφεύγοντες διασκορπίσθηκαν μετά την αποφυλάκισή τους. Συγκατατίθεται στο να καταβληθεί το ποσό των € 2.000 απ' ευθείας στον λογαριασμό, που αναφέρεται από τον δικηγόρο τους.

Γ.- ΤΟΚΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ

79.- Το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να βασίσει τα επιτόκια των τόκων υπερημερίας στο οριακό επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΟΜΟΦΩΝΩΣ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

1. *Κηρύττει* την προσφυγή παραδεκτή σχετικά με τις ερειδόμενες από το άρθρο 3 και 5 παρ. 4 της Σύμβασης αιτιάσεις, και απαράδεκτη για το επιπλέον.
2. *Αποφαίνεται* ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 3 της Συμβάσεως
3. *Αποφαίνεται* ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 5 παρ. 4 της Συμβάσεως.
4. *Αποφαίνεται ότι*
 - το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει στους προσφεύγοντες και σε διάστημα τριών μηνών από την ημέρα που η απόφαση θα καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης :
 - i. το ποσό των € 8.000 (οκτώ χιλιάδων ευρώ) στους υπ' αριθμόν 1, 2, 3, 4, 5 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 και 14 προσφεύγοντες και το ποσό των € 5.000 (πέντε χιλιάδων ευρώ) στον υπ' αριθμόν 12 προσφεύγοντα πλέον των φόρων επί του ποσού αυτού, για ηθική βλάβη
 - ii. το ποσό των € 2.000 ευρώ (δύο χιλιάδες ευρώ) από κοινού στους προσφεύγοντες πλέον των φόρων επί του ποσού αυτού, για έξοδα και δικαστική δαπάνη, να καταβληθεί στον τραπεζικό λογαριασμό του εκπροσώπου τους
 - από την λήξη της εν λόγω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, το ποσό αυτό θα αυξηθεί με απλό επιτόκιο ίσο με το οριακό επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που εφαρμόζεται κατά την περίοδο αυτή, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

5. Απορρίπτει την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης για το επιπλέον.

Συντάχθηκε στα γαλλικά, μετά κοινοποιήθηκε εγγράφως την 15^η Ιανουαρίου 2015 σε εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

Soren NIELSEN Isabelle BERRO – LEFÈVR

Αναπληρωτής Γραμματέας

Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. N.M , ιρανός υπήκοος, γεννηθείς το 1988
2. J.A , υπήκοος Ακτής Ελεφαντοστού, γεννηθείς το 1977
3. M.A., αιγύπτιος υπήκοος, γεννηθείς το 1980
4. Y.A., ιρανός υπήκοος, γεννηθείς το 1981
5. N.A., ιρανός υπήκοος, γεννηθείς το 1978
6. R.H., ιρακινός υπήκοος, γεννηθείς το 1989
7. U.J., νιγηριανός υπήκοος, γεννηθείς το 1988
8. T.L., κινέζος υπήκοος, γεννηθείς το 1986
9. M.M., ιρανός υπήκοος, γεννηθείς το 1980
10. N.R., ιρανός υπήκοος, γεννηθείς το 1987
11. K.S., νιγηριανός υπήκοος, γεννηθείς το 1984
12. M.H.S., ιρανός υπήκοος, γεννηθείς το 1972
- 13.F.K.U., νιγηριανός υπήκοος, γεννηθείς το 1978
14. A.U., νιγηριανός υπήκοος, γεννηθείς το 1981.

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου γαλλικού εγγράφου
Αθήνα, 25/2/2015 Μεταφράστρια Ε. Παπαμαύρου